

GHID DE REDACTARE A TEZEI DE DOCTORAT

Teza de doctorat, indiferent de tipul programului de studii universitare de doctorat parcurs, trebuie să fie o lucrare originală, elaborată de studentul-doctorand pe baza studiilor coordonate de conducătorul de doctorat și de membrii comisiei de îndrumare.

Dimensiunea proiectului de cercetare (teza de doctorat):

-min. 200 de pagini, fără anexe (doctorat științific);

sau

- min. 150 de pagini, fără anexe (doctorat profesional);

Teza va avea paginile numerotate, începând cu prima pagină de text propriu-zis (fără pagina de gardă) până la sfârșitul imprimatului.

Teza de doctorat poate fi redactată în limba română, sau într-o limbă de circulație internațională, conform prevederilor contractului de studiu. În cazul redactării într-o limbă de circulație internațională, rezumatul tezei de doctorat se scrie în limba elaborării tezei de doctorat, și obligatoriu în limba română și limba engleză.

Teza de doctorat, împreună cu rezumatele și anexele acestora, se redactează și în format digital. În cazul doctoratului profesional, teza de doctorat va fi însoțită de înregistrarea pe suport digital a creației artistice originale.

Două exemplare imprimare, depuse la Biroul de Studii Doctorale, vor fi legate în coperti cartonate; trei exemplare remise membrilor comisiei de susținere pot fi spiralate. Teza de doctorat se va depune și în format electronic, însoțită de raportul de verificare anti-plagiat.

TEZA DE DOCTORAT

Pagina de titlu a tezei va cuprinde :

- 1.Numele instituției la care este înmatriculat doctorandul, numele școlii de studii doctorale; în cazul unui doctorat în cotutelă, se vor trece numele ambelor instituții;
- 2.Tipul doctoratului și domeniul Teză de doctorat științific în domeniul muzică / teatru sau / Teză de doctorat profesional în domeniul muzică / teatru;
- 3.Numele și prenumele autorului;
- 4.Titlul tezei;
- 5.Gradul universitar, urmat de numele și prenumele conducătorului științific;

6. Dacă teza este elaborată în cotelă, pagina de gardă poate fi completată cu alte informații cerute de universitatea parteneră prin regulamentele sale.

*Se scrie cu majuscule, Times New Roman, corp de literă 14 (sau 16) bold, centrat

Cuprinsul

Cuprinsul se va plasa la începutul documentului, după pagina de titlu. Lista anexelor se va menționa la finalul cuprinsului.

Criteria generale de redactare a tezei de doctorat

Teza de doctorat se va redacta cu font Times New Roman, corp de literă 12, spațiu între rânduri 1,5.

Layout: standard - indent 2,5 dreapta / stânga; sus / jos.

Atenție: se folosesc obligatoriu diacritice.

Reguli de citare

Toate publicațiile (cărți, reviste de specialitate) se scriu cu titlul integral și *italic (cursiv)*, fiind interzisă orice prescurtare. Denumirile editurilor se scriu complet, nu prescurtat.

Notele de subsol se numerotează în continuare pentru întreaga lucrare și nu începând cu nota 1 la fiecare pagină. Cu excepția titlului, textul și notele de subsol din cuprinsul materialului se scriu cu literă obișnuită, iar, când este cazul cu literă cursivă. Notele de subsol se redactează cu corp de literă 10, Times New Roman.

Citatele

Citatele sunt integrate în corpul lucrării, fiind semnalate prin ghilimele.

De exemplu:

Grotowski călătorește în Asia și, asemeni lui Artaud, care era fascinat de ritualurile balineze, este influențat în munca sa cu actorul de teatru oriental și de yoga. „Artist complet, Grotowski și-a sfârșit căutările într-o zonă de graniță în care se îmbină ritualul cu experimentul antropologic.”¹

În cazul unor citate traduse, în corpul lucrării se integrează citatul în traducere, semnalat prin ghilimele, iar la notele de subsol se redă citatul în original și sursa (sau invers / originalul se integrează în corpul lucrării și traducerea citatului la nota de subsol). În cazul traducerii citatelor de către autorul lucrării, acest aspect se va semnala prin notare (trad. XY).

¹ Crișan, Sorin: *Teatru, viață și vis – doctrine regizorale. Secolul XX*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2004, p.169.

De exemplu:

Sfera tragicomediei se re-scrie, deoarece apare tendința de suprapunere între comedie și tragedie, efectul comicului plasându-se la granița cu tragicul, și invers, iar deseori diferența între cele două genuri este anulată. „Textul poate fi citit ca o tragedie, dar și ca o comedie, iar mecanica textelor este alcătuită în așa fel încât cititorul, cu cât este mai conștient de ceea ce citește, să fie hărțuit de aceste opoziții, astfel că, într-un final, să nu mai perceapă dacă are de-a face cu o tragedie sau cu o comedie.”²

sau

Sfera tragicomediei se re-scrie, deoarece apare tendința de suprapunere între comedie și tragedie, efectul comicului plasându-se la granița cu tragicul, și invers, iar deseori diferența între cele două genuri este anulată. „Man kann den Text als Tragödie, man kann ihn als Komödie lesen, und die Mechanik der Texte ist darauf ausgerichtet, daß der Leser, je bewußter er liest, zwischen diesen Opositionen hin und her gerissen wird, ja, daß er nicht mehr weiß, ob er gerade mit einer Tragödie oder einer Komödie zu tun hat.”³

Notele de subsol, citare:

În cazul în care este un citat cu un singur autor, se trece:

Nume, prenume: *Titlul (italic/cursiv)*, vol., ediția, traducere, prefață, postfață (etc.), editura, locul de apariție, anul, pagina (sau paginile).

În cazul în care citatul figurează pe o singură pagină, se trece: p., iar în cazul în care citatul se continuă pe două (sau mai multe) pagini, se trece pp.

De exemplu: p.3.

De exemplu: pp.7-8.

Exemplu de citare pentru un singur autor:

Crișan, Sorin: *Teatru și cunoaștere*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2008, p.138.

Exemplu de citare pentru un singur autor, în traducere :

Barthes, Roland: *Mitologii*, traducere din limba franceză, prefață și note de Maria Carpov, Institutul European, Iași, 1997, p.25.

² Schmidt-Dengler, Wendelin: *Der Übertreibungskünstler. Zu Thomas Bernhard*, Sonderzahl, Wien, 1986, p.137. „Man kann den Text als Tragödie, man kann ihn als Komödie lesen, und die Mechanik der Texte ist darauf ausgerichtet, daß der Leser, je bewußter er liest, zwischen diesen Opositionen hin und her gerissen wird, ja, daß er nicht mehr weiß, ob er gerade mit einer Trgödie oder einer Komödie zu tun hat.” (trad. în limba română: ERP).

³ Schmidt-Dengler, Wendelin: *Der Übertreibungskünstler. Zu Thomas Bernhard*, Sonderzahl, Wien, 1986, p.137. „Textul poate fi citit ca o tragedie, dar și ca o comedie, iar mecanica textelor este alcătuită în așa fel încât cititorul, cu cât este mai conștient de ceea ce citește, să fie hărțuit de aceste opoziții, astfel că, într-un final, să nu mai perceapă dacă are de-a face cu o tragedie sau cu o comedie.” (trad. în limba română: ERP).

Dacă este vorba de doi sau trei autori, se trec toți, în ordinea în care figurează pe pagina de titlu, cu despărțirea lor prin punct și virgulă.

De exemplu:

Deleuze, Gilles; Guattari, Félix: *Kafka. Pentru o literatură minoră*, traducere din limba franceză și postfață de Bogdan Ghiu, Grupul Editorial ART, București, 2007, p.13.

Citări ulterioare ale unui document și trimiterile la sursa bibliografică:

Dacă se face trimitere la un document deja citat în cadrul tezei de doctorat, dar ale cărui referințe nu precedă, se trece: *op.cit.*

De exemplu:

Deleuze, Gilles; Guattari, Félix, *op.cit.*, p.15.

Dacă după o citare urmează o nouă citare din același autor și aceeași carte din nota anterioară, a doua oară nu se mai trec datele citării în nota de subsol ci: *Ibidem*

De exemplu:

1. Eco, Umberto: *De la arbore spre labirint. Studii istorice despre semn și interpretare*, traducere de Ștefania Mincu, Editura Polirom, Iași, 2009, p.61.
2. *Ibidem*, p.85.

Dacă se repetă autorul, dar nu și cartea din nota anterioară, atunci în locul numelui autorului se trece: *Idem*.

De exemplu:

1. Crișan, Sorin: *Teatru și cunoaștere*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2008.
2. *Idem*, *Teatru, viață și vis – doctrine regizorale. Secolul XX*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2004.

Dacă este vorba de o parafrază se trece la începutul notei: *V.* (adică „vezi”).

De exemplu:

V. Crișan, Sorin: *Teatru și cunoaștere*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2008.

Dacă se face o referire la un autor sau un text care conține o informație preluată pentru a fi comparată, se trece, la începutul notei: *Cf.* (din lat. „confer”).

De exemplu:

Cf. Fuchs, Gerhard; Melzer, Gerhard: *Dossier Peter Handke. Die Langsamkeit der Welt*, Droschl Verlag, Graz und Wien, 1993.

Dacă se dă un citat dintr-un autor citat la rândul său de un alt autor (citare indirectă), atunci se trece la notă autorul lucrării, iar în fața notei se trece: *Apud*.

De exemplu:

Apud Taviani, Ferdinand: *Cieslak, întru neuitare*, în: Banu, George (coord.): *Ryszard Cieslak, actor emblematic al anilor 60*, traducere din limba franceză de Ileana Littera, Editura Nemira, București, 2008, p.50.

Dacă trimiterea se face la o lucrare, fără a se putea preciza pagina sau paginile de unde a fost preluată informația (în sensul în care informația este disipată în întreaga lucrare), atunci, în loc de p. sau pp. se trece *passim*.

Pentru citarea unui studiu sau capitol dintr-un volum colectiv se respectă regulile anterioare, cu unele modificări – titlul studiului sau capitolului se trece cu ghilimele; se indică referințele sursei; la final se trece numărul paginii sau paginilor citatului:

De exemplu:

Șerban, Andrei: „A trăi printre ceilalți“, în: Naugrette, Catherine (coord.): *Călătoriile sau orizontul teatrului*, traducere din limba franceză Ileana Cantunari, Editura Nemira, București, 2013, p.37 (sau pp.37-39)

Pentru citarea unui articol din periodice se respectă regulile anterioare, cu unele modificări – titlul articolului se trece cu ghilimele; titlul revistei în *italice*; anul și numărul revistei, pagina / paginile de început și sfârșit ale articolului, pagina citată

De exemplu:

Marx, Anne Longuet: „L’obsession du vivant. Kleist, Craig, Artaud, Kantor”, în: *Études théâtrales*, n° 47&48, 2010, pp.31-37, p.35.

Pentru citarea de pe un site se notează autorul, titlul, adresa site-ului și data ultimei accesări:

De exemplu:

Schlingensief, Christoph: *Ich will das Leben überzeugen*, URL: <http://www.schlingensief.com> [ultima accesare: 25 august 2010].

Bibliografie și anexe

Teza de doctorat va conține în mod obligatoriu o secțiune intitulată **bibliografie**, care va cuprinde toate sursele citate în text. Sursele bibliografice pot fi organizate pe domenii tematice: volume și monografii științifice / critice; studii și articole din reviste de specialitate; dicționare și alte opere de referință; surse electronice (adresele web consultate).

Bibliografia finală va cuprinde în ordine alfabetică numele autorilor sau titlul lucrărilor citate, în cazul publicațiilor anonime. Astfel se indică numele, prenumele autorului / coordonatorului / editorului, titlul publicației, traducătorul, editura, locul de apariție, anul publicării.

Ex.

Barthes, Roland : *Mitologii*, traducere din limba franceză, prefață și note de Maria Carпов, Institutul European, Iași, 1997.

Blankertz, Herwig: *Die Geschichte der Pädagogik. Von der Aufklärung bis zur Gegenwart*, Büchse der Pandora, Wetzlar, 2011.

Comenius, Johann Amos: *Pampaedia. Allerziehung*. In deutscher Übersetzung herausgegeben von Klaus Schaller, AV Academia Verlag, Sankt Augustin, 1991.

Crișan, Sorin: *Teatru și cunoaștere*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2008.

Crișan, Sorin: *Teatru, viață și vis – doctrine regizorale. Secolul XX*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2004.

Deleuze, Gilles; Guattari, Félix: *Kafka. Pentru o literatură minoră*, traducere din limba franceză și postfață de Bogdan Ghiu, Grupul Editorial ART, București, 2007.

Eco, Umberto: *De la arbore spre labirint. Studii istorice despre semn și interpretare*, traducere de Ștefania Mincu, Editura Polirom, Iași, 2009.

Engelhart, Andreas: *Das Theater der Gegenwart*, C.H. Beck, München, 2013.

Fischer, Beatrice; Wolf, Michaela: *Leitfaden zum geschlechtergerechten Sprachgebrauch Zur Verwendung in Lehrveranstaltungen und in wissenschaftlichen Arbeiten*, Zentrum für Translationswissenschaft, Universität Wien, Wien, 2009.

Fromm, Erich: *Humanismus als reale Utopie. Der Glaube an den Menschen*, Beltz-Verlag, Weinheim/Basel, 1992.

Giddens, Anthony: *Konsequenzen der Moderne*, Suhrkamp, Frankfurt am Main, 1996.

Heydorn, Heinz-Joachim: *Über den Widerspruch von Bildung und Herrschaft*, Europäische Verlagsanstalt, Frankfurt am Main, 1970.

Reichenbach, Roland: „Der Mensch – ein dilettantisches Subjekt: Ein inkompetenztheoretischer Blick auf das vermeintlich eigene Leben“, în: Corsten, Michael; Rousseau, Jean-Jacques: *Emil oder Über die Erziehung*, Ferdinand Schöningh, Paderborn, 1998, pp.72-78.

Șerban, Andrei: „A trăi printre ceilalți“, în: Naugrette, Catherine (coord.), *Călătoriile sau orizontul teatrului*, traducere din limba franceză Ileana Cantunari, Editura Nemira, București, 2013, pp.37-39.

În cazul capitolelor din diverse volume sau studii din periodice se indică în final paginile:

Capitole:

Reichenbach, Roland: „Der Mensch – ein dilettantisches Subjekt: Ein inkompetenztheoretischer Blick auf das vermeintlich eigene Leben“, în: Corsten, Michael; Rousseau, Jean-Jacques: *Emil oder Über die Erziehung*, Ferdinand Schöningh, Paderborn, 1998, pp.72-78.

Periodice:

Kant, Immanuel: „Beantwortung der Frage: Was ist Aufklärung?“, în: *Berlinische Monatsschrift*, Nr. 4, 1784, pp.481-494.

Marx, Anne Longuet: „L’obsession du vivant. Kleist, Craig, Artaud, Kantor”, în: *Études théâtrales*, n° 47&48, 2010, pp.32-41.

Documentele utilizate în cercetarea doctorală, de ex. interviuri, protocolul unei anchete, chestionare, ilustrații, afișe etc. pot fi prezentate în **anexele** tezei.

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

Rezumatul tezei de doctorat, de minimum 20 de pagini, va fi elaborat în limba în care a fost scrisă teza, precum obligatoriu în limba română și limba engleză.

Principalele capitole ale rezumatului vizează:

- aria și scopul cercetării
- metodele cercetării
- rezultatele și concluziile principale ale tezei
- bibliografia tezei
- lista publicațiilor doctorandului în tema tezei de doctorat